

Tunturikerho Kavtsin jäsenlehti

1/2011

**Kavtsi – Tunturiladun kahdeksas kerho
Retkeilyä vuodesta 1972**

Tunturikerho Kavtsi

Jäsenmäärä 600 jäsentä

Jäsenmaksut vuonna 2011 ovat:

Yksilöjäsen	34,00 euroa
Perhejäsenmaksu	54,00 euroa
Nuorisojäsen	19,00 euroa
Tunturiladun ainaisjäsenet	7,00 euroa

Perhejäsenmaksun piiriin kuuluvat samassa osoitteessa asuvat. Nuorisojäseniä ovat alle 19-vuotiaat. Maksut sisältävät Kavtsin, Tunturiladun ja Suomen Ladun jäsenyyden. Meillä ei ole käytössä alennettua maksua muihin latuyhdistyksiin kuuluville. Nykyiset jäsenet saavat maksulomakkeen tammikuussa, uusille sen lähettää jäsen sihteeri muun materiaalin yhteydessä.

Nimi- ja osoitetietojen muutokset

Kavtsi, Tunturilatu ja Suomen Latu käyttävät Itellan henkilötietopalvelua eikä sinun tarvitse ilmoittaa nimi- tai osoitemuutoksista, mikäli et ole luovuttamista kieltänyt tai muuta ulkomaille/ mailta. Ilmoita silloin uudet tietosi jäsenihteerille (vappu.hietala@welho.com, tai puh. 09-587 3745 tai os. Tilkankatu 12 B 41, 00300 HELSINKI).

Postiosoite

Tunturikerho Kavtsi / Juha Kelkka
Leikkosaarentie 27 B 40 00990 Helsinki

Internetiosoite

www.tunturilatu.fi/kavtsi

Sähköpostiosoite

tunturikerho.kavtsi@kolumbus.fi

Pankkitili

Nordea IBAN FI53 1244 3500 0628 21,
BIC-koodi NDEAFIHH

Maja

Inkoo, Kärrikaltio
Inkoonrannikkotie 2290

Kannen kuva

Kaamosvaellus 2010 / Panu Loisa

Jäsenlehti Väärti

Lehti ilmestyy neljästi vuodessa.
Painos 550 kpl.
Taitto: Jaakko Korvenoja
Piirokset: Jaakko Vasko
Paino: Multiprint Oy

Väärti 2/2011 ilmestyy viikolla 18/2011.
Aineisto toimitukseen 8.4 mennessä:
Jaakko Korvenoja
jaakko.korvenoja@vti.fi

Kerhotoimikunta 2011

Puheenjohtaja litu Gerlin,
040 707 4598, litu.gerlin@kolumbus.fi

Varapuheenjohtaja Merja Pehkonen
Liikuttaja
040 532 9686, mpehko13@welho.com

Kerhoemäntä Marita Maula
Koulutusvastaava
040 509 4412, marita.maula@kolumbus.fi

Pehtori Risto Heinänen
050 3263994, risto.heinanen@luukku.com

Sihteeri Juha Kelkka
050 332 3239,
tunturikerho.kavtsi@kolumbus.fi

Tiedottaja Jaakko Korvenoja
050 514 0986, jaakko.korvenoja@vti.fi

Varustemestari Panu Loisa
0400 708 243, Panu.loisa@welho.com

Sisällysluettelo:

Puheenjohtajan poluilta	3
Toimituksen tulilta	4
Tulevat tapahtumat	4
-Retket	6
-Vaellukset	8
-Muut tapahtumat	9
Turinoita tapahtuneista	10
Kerhon palveluita	16
Tulilla kuultua	17
Varustevuokraus	18

Hyvää uutta vuotta, Kavtsi!

Ei voi tänäkään talvena väittää, etteikö etelässä olisi hiihtokelejä. Minä laskelmoin viime keväänä, että nyt on taatusti halvalla hyviä käytettyjä suksia kaupan. Niin moni hiihdon aloittaja osti uudet sukset eikä kahta hyvää talvea voi olla peräkkäin. Mutta toisin kävi.

Tänä keväänä Kavtsilla on runsaasti erilaista ohjelmaa. Nyt on jo nautittu kuutamohiihdosta ilman kuutamaa. Tulossa on mielenkiintoisia kerhoiltoja, hiihtoa Petkelsuolla ja Sevettijärvellä, Pitkä marssi Kivistöstä Ojakkalaan, linturetki Porkkalanniemeen, maahisretki Sorlammelle... Valikoimasta löytyy varmasti jokaiselle jotakin. Tule mukaan.

Kevään kohokohta on **Kärrin juhla** sunnuntaina **15.5.** Juhlassa kuulemme Kärrin historiasta, näemme kuvia rakennustyöstä. Luvassa on makoisaa soppaa eikä juhla ole mitään ilman täytekkua. Varaa sunnuntai jo nyt kalenteriisi. Lisää tietoja päivästä seuraavassa lehdessä ja kerhoilloissa.

Olitko mukana Kärrin ensimmäisissä talkoissa? Tule mukaan kertomaan, miten kaikki alkoi. Onko sinulla vielä tallessa **retkeilyvarusteita**, joita käytettiin tuolloin Kärrin alkuaikoina tai vaikka vielä aikaisemminkin? Mitä vanhempi varuste sitä kiinnostavampi! Olisi mukava Kärrissä kuulla käyttökokemuksia ja tarinoita.

Sinä, joka olet vuosien varrella **vierailut tai talkoillut Kärrissa**, lähetä kertomuksia ja/tai valokuvia tapahtuneista hauskoista ja jännittävistä sattumuksista alla olevaan osoitteeseen. Keskustelemme myös tulevaisuudesta, miten voimme taas elvyttää Kärrin käyttöä niin, että moni kerholainen kokisi sen yhteiseksi ja kutsuvaksi paikaksi.

Kyytejä järjestetään tarpeen mukaan. Jos kaipaat kyytiä joko kaupungista tai Karjaan rautatieasemalta, ota yhteys puheenjohtajaan tai sihteeriin.

Tunturiladun kevätpäivät ja kevätkokous järjestetään 4.-6.3. Pitkjärven majalla Peipohjassa. Lue lisää Tunturilatu-lehdestä 1/2011 ja nettisivuilta. Ohjelmassa on geatkiläiseen tapaan runsaasti mielenkiintoista toimintaa. Tule mukaan tapaamaan Tunturiladun muiden kerhojen jäseniä.

Iloa luonnossa liikkumiseen – nähdään kerhoilloissa ja luonnon keskellä

litu ;)

litu Gerlin, Halsuantie 5-7 C 41, 00420 Helsinki tai iitu.gerlin@kolumbus.fi

Otathan huomioon, että työpäivien ja harrastusten vuoksi vuoksi en aina pysty vastaamaan puhelimeen. Tekstiviesti toimii parhaiten.

PS. Jäsenmaksulomake kolahti postiluukusta tai sähköisesti jokin aika sitten. Olethan maksanut jäsenmaksusi. Tänä vuonna Suomen Ladun jäsenposti lähti eri lähetyksenä. Ota siitä talteen sininen jäsenkorttisi ja käytä jäsenedut hyväksesi.

PS2 Tunturilatulaisina voimme osallistua myös muiden tunturikerhojen toimintaan. Tunturikerho Kolbma järjestää 11.-13.2. **eräretkeilyn talvikurssin**. Jos talviretkeily kiinnostaa mutta myös pelottaa, kannattaa mennä kurssille harjoittelemaan turvallisesti.

Kurssin hinta on 100 euroa Tunturiladun jäseniltä ja 120 euroa muilta.

Hinta sisältää opetuksen, kurssimateriaalin, majoituksen (yksi yö kämpässä ja yksi yö teltassa), ruokailut, saunan ja kurssitodistuksen.

Ilmoittautumiset ja lisätiedot 31.1. mennessä Kolbman pj Pete Mäkelä, puh 040 771 8581

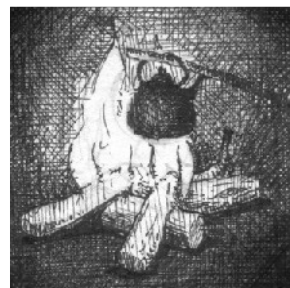
TOIMITUKSEN TULILTA

Tervehdys Väärtin lukijat!

Kiitokset kaikille juttuja ja ilmoituksia lähettäneille. Seuraavan Väärtin kohdalla kannattaa huomioida että aineiston jättöpäivää on aikaistettu ja samalla ilmestymispäivää. Mutta ennen sitä tervemenoa laduille, poluille ja Kavtsin tapahtumiin.

Toimituksessa toivomme ja otamme vastaan kaikenlaisia juttuja. Tapahtumista tulee lehteen sitä mukaa juttuja kun joku niitä kirjoittaa, eli järjestäjät muistakaa kysyä osallistujista joku kirjoittamaan omanlaisensa jutun. Toivottavaa olisi, että jutut tulisivat suoraan sähköisessä muodossa kirjoitettuna ja jos sattuu olemaan joku kuva niin sellaisen voi laittaa liitteeksi.

Toimituksen puolesta, **Jaakko**

TULEVAT TAPAHTUMAT

Ilmoittautuessasi kerhon tapahtumiin toivomme sinun kertovan seuraavat tiedot:

Tapahtuman nimi, osallistuja, sähköpostiosoite, puhelinnumero, telta- ja ruokakunta-toivomus, erityisruokavalio, varustepuutteet ja kuljetustarve tai kimppakyytitarjous. Osallistujan nimeä lukuun ottamatta tiedot jäävät ainoastaan tapahtuman järjestäjien käyttöön!

Toimintakalenteri 2011

7.2.2011	Kerhoilta	Salaperäinen Suursaari
12.2.2011	Retki Lunnikivi ja Aulanko	Hämeenlinna
18. - 27.2.2011	Kerhoviikko Talaksella	Susi-Talas
4.-6.3.2011	Tunturiladun kevätkokous	Kokemäki
7.3.2011	Kerhoilta	Kevätkokous ja
		kuvia vuoden 2010 toiminnasta
12. - 13.3.2011	Hiihtoviikonloppu	Petkelsuo
4.4.2011	Kerhoilta	Susiaate
16. - 25.4.2011	Talvivaellus	Sevettijärvi
2.5.2011	Kerhoilta	Suurtuntureiden kansallispuisto -
		hanke
6. - 7.5.2011	Pitkä marssi	Kivistö-Ojakkala
13.-15.5.2011	Erämelonnan SM	Helsinki
14.-15.5.2011	Kärrin talkoot ja Juhla	Kärrikaltio
28.5.2011	Linturetki	Porkkalanniemi
7.6.2011	Iltaretki	Sorlampi
11. - 17.6.2011	Suomi-Meloo	Turku-Espoo
1. - 3.7.2011	Suomen Ladun leiripäivät	Sotunki / Vantaa
8.-13.8.2011	Kesävaellus	Patvinsuo/Pohjois-Karjala
Vko 39	Syysvaellus	
30.9. - 2.10.2011	Susiaiset ja tunturiladun	Susikyrö/Vuontispirtti
	syyskokous	

Kerhoillat

Kerhoillat pidetään Kampin palvelukeskuksessa, Salomonkatu 21 B, ruokasalissa maanantai-iltoina 18.00 alkaen. Kokous tai esitelmä alkaa kello 18.30. Tarjolla on myös kahvia ja teetä lisukkeiden kera. Muistathan säästää luontoa ja varata kuksan tai kupin mukaasi! Osallistumistilastoja varten muista kirjoittaa nimesi osallistujalistaan. Myös kerhon ulkopuoliset ovat tervetulleita tutustumaan toimintaamme!

7.2.2011 Salaperäinen Suursaari

Suursaari sijaitsee Kotkasta suoraan etelään noin 40 kilometriä ja saaresta on Viron rannikolle 55 kilometriä. Saari on leveimmillään kolmisen kilometriä ja pituutta sillä on noin 11 kilometriä. Suursaari oli 1920- ja 1930-luvuilla Suomen suosituin matkailukohde Kolin rinnalla. Matkailijat loikoilivat hiekkarannalla ja patikoivat luonnossa, illalla tanssittiin kasinolla.

Jatkosodan jälkeen Suursaari luovutettiin Neuvostoliitolle ja on sen jälkeen pitkään ollut suljettuna ulkomaalaisilta. Muutamia vuosia sitten Suursaareen järjestettiin pienimuotoisia retkiä. Tasso ja Helena osallistui vuonna 2007 tällaiselle retkelle. Tasso Lampén kertoo sanoin ja kuvin miltä saari ja sen luonto näytti. Vuosi sitten Venäjä rakensi tutka-aseman keskelle saarta ja samalla loppuivat ulkomaalaisten käynnit saareen.

7.3.2011 Kevätkokous ja kuvia edellisen vuoden toiminnasta

KOKOUSKUTSU

Tunturikerho Kavtsin kevätkokous pidetään maanantaina 7.3.2011 klo 18.30 Kampin palvelukeskuksen ruokasalissa, Salomonkatu 21 B, Helsinki.

Kokouksessa käsitellään sääntöjen 9 §:n mukaiset kevätkokousasiat.

Tervetuloa!

Kerhotoimikunta

Kokouksen jälkeen katsellaan kuvia edellisen vuoden toiminnasta.

4.4.2011 Uuuu-Uuuu-UUUUUU!

Mikä ulvahdus kuuluu Kampin palvelutalosta? Onko susia vain Nuuksiossa vai löytyykö niitä keskeltä pääkaupunkiamme?

Tule tutustumaan Tunturiladun susiaatteeseen. Tule ottamaan selvää miten pääset suden korkeaan räähyyyn. Katselemme myös videolta miten uudet sudet vihitään tunnelmallisissa susiaisissa.

Kutsuupi harmaasusi Marita Maula. Uuuuu-UUUUUUU

2.5.2011 Suurtuntureiden kansallispuisto -hanke

Onko Yliperän luonto ja kultturi kansallispuiston arvoiset? Entä mitä kansallispuisto tarkoittaisi käytännössä? Saanan Luonnon Ystävät -Luomus ry on kutsuttu toukokuun kerhoiltaan kertomaan Suurtuntureiden kansallispuisto -hankkeesta. Tule mukaan kuuntelemaan ja keskustelemaan mielenkiintoisesta aiheesta.

RETKET

12.2.2011 Retki Stone Gallery Lunnikiveen ja Aulangolle Hämeenlinnaan

Ensimmäinen kohteemme Hämeenlinnassa on Stone Gallery Lunnikivi (www.stonegallery.fi). Lunnikivi on laaja kivi- ja hyönteisnäyttely. Näytteillä on mineraaleja, kivilajeja, korukiviä sekä malmi- ja teollisuusmineraaleja. Kivinäytteitä on esillä runsaat 10 000 kappaletta. Hyönteisnäyttelyssä on satoja perhosia Suomesta ja maailmalta sekä paljon muita hyönteisiä. Galleriassa on myös myynnissä valmiita koruja, korujen tekoa harrastavalle korun osia ja raakakiviä. Meitä odotetaan paikalle klo 10.30 ja pääsymaksu 5-10 euroa sisältää opastuksen, luennon ja kahvin ja leivän.

Noin klo 13 lähdemme katsomaan miltä näyttää talvinen Aulanko (www.luontoon.fi/aulanko).

Kotiinpaluu noin klo 15.30. Varaa mukaan sään mukainen asuste ja voit ottaa mukaan myös omia eväitä.

Matkat järjestetään joko kimpakyydeillä tai tilausbussilla, jos retkeläisiä tulee riittävästi. Matkakustannuksista retkeläiset huolehtivat itse.

Ilmoittautuminen 29.1.2011 mennessä kyytijärjestelyiden vuoksi.

Tiedustelut ja ilmoittautumiset Merja Pehkonen, merja.pehkonen@welho.com, puh. +358 40 532 9686 tai Esa Tervonen, esa.tervonen@cassidian.com, puh. +358 40 733 5162

12.-13.3.2011 Hiihtoviikonloppu ja lauantain päivähihto

Tämän kevään hiihtoviikonloppu pidetään Hyvinkään lähellä. Alueena on Petkelsuo, Kurkisuo, Kytäjä. Maastoltaan suo ja liitynnässä hiihdettävä peltomaa on helppoa, lähes tasamaata. Yöpyminen tapahtuu teltoissa.

Tunturikerho Kuoktella pitää oman perinteisen hiihtonsa lauantaina samalla alueella, joten myös päiväretki on mahdollinen. Tuon lenkin mitta on noin 10 km.

Kokoontuminen tapahtuu lauantai-aamuna 10.00 Hyria / Uudenmaan Maatalousoppilaitoksen parkkipaikka, osoite Palstojentie 35, Hyvinkää.

Lisätiedot ja ilmoittautumiset Juha Kelkka, juha.kelkka@pp.inet.fi tai 050 332 3239

6-7.5.2011 Pitkä Marssi

Eli sopivasti ennen äitienpäivää nautimme kävelystä läpi kevät yön n. klo 18.15 alkaen perjantai-illasta lauantain aamupäivään. Lähtöpaikkana on Vantaan Kivistössä Antin ja Liisan kotipiha, Kannistontie 11A. Kävelymatkamme on normaali eli arviolta 40 kilometriä.

Vaellamme n. viiden huoltoapaikan kautta. Mukana seuraavassa huoltoautossa kulkevat ruoat, juomat ja vesikanisteri sekä tietysti reppu. Sään vaatimat lisävarusteet myös mukaan.

Entiseen tyyliin metsäpolut ovat etusijalla. Reittimme kulkee itä-länsi suunnassa Vantaan, Nuuksion ja Vihdin metsäalueiden kautta Ojakkalaan Kati ja Jussi Rimpin kodille. Saunarakennuksen Aito-kiuas on valmiina hoitamaan meidät taas kotiinlähtökuntoon.

Linja-auto 474 Rautatieaseman Elielin aukiolta klo 17.22 ajaa kolmessa vartissa Liusketien pysäkillä, josta jatkatte vielä 100 metriä ja pujahdatte oikella olevan keltaisen puuidan aukosta sisään. Vihdistä Helsingin Kamppiin pääsee Vihdin linjurilla.

Lisätietoja: Antti Pulliainen 040-5205547 antti.pulliainen@elisanet.fi

28.5.2011 Lintu- ja luontoretki Porkkalanniemeen

Sinulla on mahdollisuus tutustua Porkkalanniemen lintutilanteeseen ja/tai retkeilyyn virkistysalueella, jossa on keittokatoksia. Jos ilmoittautuneita on riittävästi, lähdemme klo 7 tilausajobussilla Nykytaiteen museo Kiasman edessä olevalta tilausajobussipysäkiltä (Mannerheimintie). Mukaan pääsee kyytiin matkan varrelta Länsiväylällä olevilta bussipysäkeiltä, joihin poiketaan vain tarvittaessa (eli kerro ilmoittautuessa, miltä pysäkiltä olisit tulossa kyytiin). Jos bussikuljetus ei toteudu, tapaaminen on lähinnä Porkkalanniemen kärkeä olevalla paikoitusalueella klo 7. Kerro siis ilmoittautuessasi myös, voitko lähteä omalla autolla ja tarjota kyytiä miltä suunnalta tai tarvitsetko kyytiä.

Porkkalanniemessä viihdymme säätilanteen mukaan ja mahdollisesti pysähdymme myös matkan varrella olevissa lintukohteissa. Ota mukaan sään mukainen varustus (keväinen meri-ilma voi olla kylmäkin), retkievää mieltymyksiesi mukaan sekä bussimaksu riippuen lähtijämäärästä. Bussimaksu kerrotaan kerhon nettisivuilla ja kerhoilloissa, kun se selviää. Takaisin Helsingissä olisi tarkoitus olla viimeistään klo 15. Lintuoppaanamme on Jukka Vilen. **Ilmoittautumiset** bussitilauksen vuoksi viimeistään pe 6.5. Markku Arolalle e-maililla markku.arola@welho.com tai p. 0500-777 554.

Hiisien ja maahisten mailla – iltaretki Sorlammelle ti 7.6.2011

Tapaamme Nuuksion ulkoilumajan parkkipaikalla klo 17.30 (os. Nuuksionkuja 2, Espoo). Teemme Sorlammen luontopolulle retken, jonka aikana tutustumme ympäröivään luontoon ja luontopolun erityispiirteisiin, mutta erityisesti **retken teemana ovat vanhat suomalaiset metsiin liittyvät uskomukset**. Käymme tutustumassa matkan varrella sijaitseviin hiidenpesään ja hiidenkirnuihin ja hiisien lisäksi myös muu metsänväki tulee retken aikana tutuksi. Retken pituus on n. 5,5 km ja kesto n. 4 tuntia, mihin sisältyy noin puolen tunnin mittainen evästauko omin eväin Sorlammen tulipaikalla. Päälle ilmanalaan soveltuva vaatetus ja metsässä liikkumiseen soveltuvat kengät.

Oppaanamme hiisien ja muun metsän väen maailmaan on viime vuoden Treskändan iltarekkestä tuttu Susanne Toivanen.

Retken hinta on **10 €/aikuinen**.

Lisätietoja ja ilmoittautumiset 24.5.2011 mennessä Sirpa Alapuraselle, 050 597 5811 tai sirpa.alapuranen@luukku.com

VAELLUKSET

16.-25.4.2011 Talvivaellus Sevettijärvelle

Kerhon talvivaellus järjestetään 2011 Sevettijärvelle.

Tiedustelut ja ilmoittautumiset Martti Mäkelälle konsultointi.marttimakela@co.inet.fi
puh.0500 676960.

11.-17.6.2011 Suomi Meloo

Kesän 2011 Suomi Meloo – kanoottiviesti melotaan välillä Turku-Espoo. Suomi Meloo on ainutlaatuinen mukava melonta- ja lomailuviikko rentoutuen merimaisemissa. Tosin tuulet merellä voivat tehdä siitä vaativankin.

Melontaviikko koostuu päivittäisistä osuuksista, joiden pituus vaihtelee. Yötä päivää etenevää viestiä viedään johtokanootin johdolla yhdessä meloen. Kokeneimmat melojat valitaan vaativimmille osuuksille. Lisätietoja tapahtumasta ja reitistä saat www.suomimeloo.fi

Kavtsin joukkueen reittiosuudet jaetaan melojille 9.5.2011 pidettävässä kokouksessa. **Tiedustelut ja ilmoittautumiset** huhtikuun loppuun mennessä Leena Orjatsalo, puh. 044 3068 375 tai leena.orjatsalo@hotmail.com

8.-13.8.2011 Kesävaellus Patvinsuon kansallispuistoon, Pohjois-Karjalaan

Retkipalaveri pidetään tiistaina 21.6. klo 18 myöhemmin ilmoitettavassa paikassa. Alustavan suunnitelman mukaan rinkat selässä vaelletaan viikon aikana reilut 40 km ja lisäksi tehdään patikkaretkiä ilman rinkkoja. Vaelluksen lähtö- ja päätepisteenä toimii Suomen luontotupa.

Kokoontuminen maanantaina 8.8. Suomen luontotuvan tuntumassa olevalla telttailualueella, jossa on ensimmäinen yöpyminen. Suomen luontotuvan rantsaunassa pestään retken pölyt pois lauantaina 13.8. Siitä voi sitten lähteä ajelemaan kohti pääkaupunkiseutua tai muualle samana iltana tai vaikka vasta sunnuntaina.

Matkat tehdään kimpakyytinä omilla autoilla. Kyydit sovitaan retkipalaverissa. Vaelluksen ruoat kukin hankkii itsekseen tai mahdollisen ruokaparinsa kanssa. Vaellusvarusteita voi vuokrata kerholta. Vaellus sopii myös aloittelevalle vaeltajalle. Normaali peruskunto tarvitaan. Vaelluksen vetäjinä toimivat Risto Heinänen (p. 050-326 3994) ja Markku Arola (p. 0500-777 554), joilta voit kysellä lisätietoja. Ilmoittautumiset 21.6. mennessä litu Gerlinille e-maililla iitu.gerlin@kolumbus.fi tai p. 040-707 4598.

MUUT TAPAHTUMAT

14.5.2011 Kärrin talkoot

Tervetuloa pitkät perinteet omaaviin Kärrin kevättalkoisiin. Luvassa kaikenlaista huiskimista, tomutusta, harjaamista ja jynssäämistä sekä tietysti syömistä. Tulokahvit tarjotaan kello 09.00, keskipäivällä soppaa ja kahvit taas saunan jälkeen. Omat ruokailuvälineet mukaan. Jos tarvitset kyytiä kysele vaikka pehtoorilta, puh. 050 3263994.

SUOMEN LADUN 54. LEIRIPÄIVÄT VANTAALLA 1. - 3.7.2011 "Yhdessä Vantaan varrella"

LEIRIPÄIVÄT ovat jokakesäinen valtakunnallinen tapahtuma, joka järjestetään vuorovuosina eteläisessä ja pohjoisemmassa Suomessa. Ohjelmavaihtelun muodostavat leikkimieliset kilpailut, retket ja mukavan rento yhdessäolo tavaten vanhoja tuttuja ja uusiin tutustuen.

Suomen Ladun 54. Leiripäivät ovat 1. -3.7.2011 Vantaalla, Hakunilan urheilupuistossa. Kesän 2011 leiripäivien järjestämisoikeuden ovat saaneet Vantaan Latu, Espoon Latu ja Keravan Latu ry:t. Tunturikerho Kavtsi on vahvasti mukana valmisteluissa.

Tapahtuma alkaa perjantaina 1.7. 2011 leiriporttien avautuessa puolenpäivän seutuun ja päättyy sunnuntaina 3.7. 2011 klo 14.00 pidettäviin päättäjäisiin.

Ohjelma tulee olemaan monipuolinen: perjantai-iltana nuorille pihapelejä, sinkuille sinkkuperäisiä, vantaalaista teatteria, tanssikurssi ja levytanssit, lauluhetki iltanuotiolla, avajaiset kesäillalla. Lauantai on täynnä toimintaa joka lähtöön: esimerkkeinä vaellus- ja lentopallokisa, kulttuuri-, luonto- ja pyöräretkiä, jousiammuntaa, maastorullaluistelukokeilua, perheiden softlentistä ja metsäkirkko, geokätköilyä, ratsastusta ja illan kruunaavat elävän musiikin tahdissa tanssit, johon kaikki ovat tervetulleita vaikkapa iltakävelyn lomassa sekä keskiyön uimaretki. Sunnuntai alkaa aamujumpalla, pelataan lentopallon loppukilpailut, käydään tutustumassa Hakunilan kartanon puistoon, kisataan perheiden olympialaiset. Koko viikonlopun ajan lapsiparkki, kamapörssi, varuste-esityksiä, geokätköjä.

Kyykkää, mölkkyä, rinnejalkapalloa, suopunginheittoa – uusia ja vanhoja lajeja!

Vantaan leiripäivät on kaikille avoin koko perheen tapahtuma! Tervetuloa!

Linkki leiripäivien sivuille:

www.suomenlatu.fi/suomen_latu/tietoa_jarjestosta/valtakunnalliset_tapahtumat/leiripaivat-2011

Tule talkoolaiseksi tekemään leiripäiviä YHDESSÄ!

Talkoolaisille tarjoamme ateriat/kahvit, työpaita, mahdollisen osallistumisen kisoihin, telttamajoituspaikan, kiitos-saunaillan sekä työtodistuksen! Ennen kaikkea YHDESSÄ tekemisen iloa ja ikimuistoisen kokemuksen!

Ilmoittaudu Soili Hirvelälle, soili.hirvela@elisanet.fi tai puh. 0400 955 912.

TURINOITA TAPAHTUNEISTA

Kulinaaria Pirkanmaalla 15-17.10.2010 / Annu Koistinen

Kulkijoiden ja kulinaristien kuningas Tasso oli järjestänyt 12 kavsilaiselle ja kahdelle kolmalmaiselle kaikkia aisteja herättelevän ja hellivän viikonloppuvaelluksen Pirkanmaalle Pukalaan ja Siikanevalle.

Saavuimme iltapäivän ja illan kuluessa Pukalan virkistysmetsän laavulle, toiset hämärässä ja toiset jo pilkkopimeässä. Kösä halusi kokea kummankin saapumisen, ensin hän tuli ekan autokunnan kanssa suoraan laavulle Tasson opastuksella, ja sitten koki vielä uuden tulemisen usean hämärässä/pimeässä harhaillun kilometrin jälkeen. Osa yöpyi laavussa ja osa teltoissa. Lunta oli ripsutellut päivän mittaan niin, että maa oli juuri valkoinen, ja yö oli pilkkopimeä. Heijastimet uudessa Hillebergissäni olivat kova sana laavulta teltaan palatessa.

Aamulla kävelimme Pukalassa kuuden kilometrin pituisen polun lokakuisen harmaassa säässä. Oli kivistä ja liukasta, täytyi pitää katse tiukasti vaelluskengissä. Pukalasta siirryimme autolla Ryövärikuopalle. Onneksi ryövärit olivat poistuneet etsimään kannattavampia kohteita; jäljellä oli maantien vieressä suuri rotko ja sen pohjalla lähde, missä oli sikakylmää ja raikasta vettä. Lounastimme tuulessa ja alkavassa lumisateessa. Seuraava kohteemme oli Siikaneva, kaunis suojeltu suoalue; aavaa nevaa ja välissä metsäsaarekkeita. Muutaman kilometrin pitkospuukävelyn jälkeen saavuimme metsäsaarekkeella olevalle laavulle, jonka äärelle pystytettiin teltat.

Taivas alkoi kirkastua ja tuuli tyyntyä, kehkeytyi Täydellinen Ilta: Tähdet olivat kirkkaita mustalla taivaalla, nuotion savu nousi pystysuoraan, ja laavulla valmistui Kulinaarinen Illallinen. Jokainen oli valmistanut jonkun nuotioherkun. Nautimme kasvisnyyttejä, täytettyjä herkkusieniä, lämpimiä voileipiä, loimulohta, liekitettyjä banaaneja, nuotio-omenia, Pappilan hätävaraa, pitsaa... Loppuillasta vielä Tasso leipoi ja paistoi puolukkaleipää, ja aamulla oli omena-pullaherkkua. Siis Kavtsin retkillä syödään aina näin, vai..? Kaiken hyvän lisäksi raisiolainen täydennyksemme näytti vielä taivaalta uskomattoman määrän eri tähtikuvioita meille vähemmän osaaville.

Aamulla aurinko kultasi pakkasen kuuraaman Siikanevan. Piti vähän väliä pysähtyä taivastelemaan ympäröivää kauneutta, kulkiessa se ei onnistunut liukkailla pitkospuilla.

Sunnuntain epistolana Tasso johdatti meidät Lakkasuon tutkimus- ja havainnointialueelle. Siellä oli rinta rinnan reilu parikymmentä erilaista suotyyppeä, joista tutustuimme isoon osaan monisteen kanssa. Minuun teki suurimman vaikutuksen, kun Tasso joissain kohdin työnsi reilun metrisen sauvan turpeeseen. Se upposi kuin veitsi voihin, ja olisi kuulemma uponnut paljon pitempikin sauva. Tästäpä kehittelemään juttua kaupunkilaistuneille tutuilleni: älä missään nimessä mene metsään, jos vastaan ei tule susi tai punkki, siellä voi upota pari metriä turpeeseen..

Suoepistolana jälkeen olimmekin valmiita siirtymään Aapiskukkoon lounaalle, ja edelleen kotiin.

Upea viikonloppu, kiitos kaikille mukana olleille, ja erityisesti Tassolle isosta työstä kaiken järjestämisessä.

6.11.2010 Puolipitkä marssi

Aloitimme kahdeksannen puolipitkän marssimme Petikosta kosteassa säässä. Lähtijöitä oli 27 ja neljä innokasta koiraa. Reitti kulki aluksi monenlaisessa maisemassa; oli metsää, ulkoiluteitä, puistoja ja katujakin. Vantaan rannalla pidimme ensimmäisen tauon. Antin ja Kösän reppujen koko sai silloin selityksensä. Repuista löytyi pönttö ja puita ja vettä ja kahvipannu! Saimme nauttia virkistävät nokipannukahvit. Askel keveänä taivalsimme omakotialueen halki Pitkäkoskelle.

Majalla nautittujen munkkien jälkeen matka jatkui Keskuspuiston kuusimetsässä. Loppureitti meni puistossa ulkoilumajojen kautta Laaksoon. Metsässä olikin hyvä mahdollisuus havannoida syksyistä/talvista luontoa. Tilhet, punatulkut ja muut ”talvilinnut” ääntelivät puissa ja hohtavan valkea lumikko maltoi tarkkailla meitä tovin. Kun havahduimme ottamaan kameroita esiin, niin silloin se päätti livahtaa koloonsa. Laakson päätepisteelle saavuimme viiden tunnin kulkemisen jälkeen ja GPS näytti matkaksi 20 kilometriä, kuten oli sovittu. Kaikki jaksoivat kulkea Laaksoon asti, jopa pienen pieni Keijo-koira piipersi pienillä jaloillaan koko matkan. Kaiken kaikkiaan tämä osuus Reitti 2000:sta oli hyvin merkitty, eikä tuntunut ensikertalaisestakaan pitkältä.

13.12.2010: Kerhoillassa Pyhillä Poluilla / Leena Petelius

Joulukiireistä huolimatta oli kolmisenkymmentä jäsentä kuulemassa kavtsilaisten kokemuksia viime kesän ensimmäisistä vaelluksista Etelä-Karjalan Pyhillä Poluilla. Alkuun Tuomo Jantunen latuyhdistys Pyhät Polut ry:n hallituksesta teki selkoa hankkeen taustoista, vaellusten toteutuksesta ja uusista suunnitelmista. Tänä talvena on mahdollisuus tehdä vaellus hiihtäen ja ensi kesänä on tarjolla useampia reittivaihtoehtoja.

Sen jälkeen Vappu Hietala kertoi vaellukselle valmistautumisesta ja esitti kuvakoosteen viikosta. Kevätkesäisen Etelä-Karjalan luonto näytti parhaat puolensa, maisemat olivat vaihtelevia – ja kulkijat vaikuttivat tyytyväisiltä. Selväksi tuli, että vaikka mukana on vain päiväkantamus, ei vaellus ole aivan kevyt. Kun käveltävänä on noin 150 kilometriä ja aikaa vain viikko (josta yksi päivä kuluu kirkkovenesoutuun), muodostuvat päivämatkat aika pitkiksi. Monet kuulijat toivoivat pidennystä vaelluksien kestoon, vaikka se kuluja nostaisikin. Kiinnostus Pyhiä Polkuja kohtaan heräsi, mutta kunnonkohotus pitäisi alkaa nyt!

Kaamosvaellus Korvatunturille / Panu Loisa

Vuosi 2010 oli loppuillaan, kun 7 kavtsilaista saapui Kemihaaran Loman pihaan - 5 henkeä Kemihaaran isännän noutamana Kemijärven junalta ja 2 omalla autolla Sotkamosta. Syötiin maittavasti emännän valmistamia liha- ja kalakeittoja, ja samalla katseltiin tuvan ikkunasta, kun käpytikka söi ahnaasti tikun nokassa nököttävää karhuntalia - olivat perheen pojat olleet mukana karhujahdissa emäntä kertoi. Porukasta puuttui vielä pariskunta, joka oli tulossa omalla autolla Hämeenlinnasta, mutta saapuisi vasta iltamyöhään ja yöpyisi Kemihaarassa. Ahkiot viimeisteltiin vetokuntoon ja matkaan lähdettiin päivänvalon jo hiipuessa hämäräksi.

Vieriharjun kämpälle johtavaa kelkkauraa näki kulkea ilman keinovaloa vielä pari tuntia, sillä valkoinen maa heijasti vähän valon tehokkaasti takaisin. Vislauskuusikon mäessä koettiin jo ensimmäinen retkeä värittäneistä varusteongelmista. Vetovyön narulukko oli haurastunut ja rapsahti rikki ähellystä aiheuttaneessa nousukohdassa tarmokkaan vaeltajan sinnitellessä lipsuvilla suksillaan mäkeä ylös. Onneksi oli ylimääräinen vetovyö matkassa eikä tarvinnut pimeässä ruveta korjauspuuhiin. Loppumatka Vieriharjun autiotuvalle mentiin otsalamppujen valossa, sillä valo kävi niin vähiin ettei kelkkauraa kunnolla erottanut. Hiihtomatka kämpälle kesti hieman alle neljä tuntia ja viimeisen tauon jälkeen alkoi jo tottumattomissa lihaksissa tuntua väsymisen merkkejä raskaan ahkion kiskomisesta. Matkan väsyttämät vaeltajat asettuivat kämppään taloksi ja pian syönnin jälkeen väki hiljeni lavereille.

Kellon herättämänä noustiin kuitenkin vielä ylös ja Uusi Vuosi otettiin vastaan parilla vanhentuneella hätäsoihdulla ja sädetikuin - oi oi ii oli koittanut, mutta oi oi ii oi oi :n koittaessa nukuttiin jo sikeästi. Lisäksi olimme autuaan tietämättömiä, että Hämeenlinnasta matkanneet olivat suistuneet tieltä jyrkässä mutkassa 8 km ennen Kemihaaraa ja nukkuivat lämpimien lakanoiden sijasta makuupusseissaan teltassa auton ollessa syvällä lumihangessa. Aamuiset ohikulkijat olivat ihmetelleet tien poskessa olevaa autoa ja teltaa kuitenkin pysähtymättä tuumien, että onpas joillakin omituinen tapa harrastaa kotimaan matkailua.

Aamulla, heti kämpältä lähdettäessä oli joen yli harvaan laudoitettu silta ja yksi suksisauvan sompa tipahti lautojen välistä jokeen - varasauvat pelastivat tilanteen ja matka jatkui kelkkauraa seuraten. Edellisen illan kokemuksista oli itselläni nyt nousukarvat suksen pohjissa ja matkanteko oli mukavampaa pitävillä suksilla, sillä nousua oli vielä enemmän. Metsä oli kuin satukirjasta valkoisen kuuran kuorruttamana sokerimaisemana. Kynttiläkuusien ja huurteisten ikimäntyjen kanssa vuoroteli lumen peittämiä koivuja. Lintu ja porohavaintoja tehtiin metsässä. Rakitsanaapan kohdalla kuultiin veikeää riekon kotkotusta ja iso parvi lehahti lentoon suonlaidasta. Myös viestiyhteydet pelasivat suolta ja tekstiviesti kertoi jälkiporukan auton olevan Kemihaarassa ja ajokuntoinen, mistä päätelimme tapahtuneen. Olivat lähteneet hiihtämään klo 9 aikaan aamulla, joten olisi mahdollista, että he saavuttaisivat meidät joskus viiden-kuuden aikaan illalla. Pitkän ajomatkan ja lyhyeksi jääneiden yönien jälkeen 20 km hiihtomatka olisi kyllä raskas urakka ensimmäiselle vaelluspäivälle. Leiriydyimme telttoinemme rajavyöhykkeen reunaan. Jälkiryhmää ei kuulunut iltakuuteen mennessä, joten päätelin heidän jääneen leiriin matkan varrelle. Lähtö Korvatunturille sovittiin aamukymmeneksi, joten jälkiporukan olisi mahdollista ehtiä vielä mukaan, jos olisivat lähietäisyydellä.

Vielä kymmeneltäkään ei tulijoita kuulunut, joten lähdimme matkaan kohti Korvatunturia. Rajavyöhykelupa ja seikkaperäiset ohjeet Korvatunturilla käyntiin oli saatu viranomaisilta hyvissä ajoin etukäteen. Muuttuneiden käytäntöjen myötä saattajia ei enää tarvittu ja saatoimme kulkea itsenäisesti merkittyä reittiä Korvatunturille ja takaisin. Rajavyöhykkeen metsä oli samanlaista kuuran valkeaksi värjäämää satumetsää kuin tullessakin, ehkä vielä hieman kauniimpaakin kun noustiin ylemmäs tunturin rinnettä. Nyt pito riitti suksissa ilman nousukarvojakin, sillä ahkio ei ollut jarruttamassa menoa. Matkalla ylös pidettiin yksi evästauko. Poroaidan portin jälkeen alkoi nousu varsinaiselle huipulle ja jyrkimmät kohdat mentiin sivuttain tamppaamalla. Ohjeiden mukaan valvontatorniin ei turvallisuussyistä saanut kiivetä, mutta valvontatupaan ja puuseehen sai tukeutua. Korvatunturin korkein huippu sijaitsee aivan rajalinjan tuntumassa, mutta sinne asti ei ollut lupa mennä. Valvontatuvasta löytyi Joulupukin parta, jota ilmeisesti käytettiin valokuvausrekvisiittana. Vieraskirjasta löytyi merkintä kavtsilaisten edellisestä käynnistä vuodelta 2005 ja muidenkin tunturilatulaisten vierailuja. Valokuvien räpsimisen, eväiden ja herkkujen syönnin, sekä maisemien ihastelun jälkeen alkoi mukavan vauhdikas lasketteluosuus alas poroaidalle ja vielä siitäkin eteenpäin, mutta jo vähän hiljaisemmalla vauhdilla. Porukan nuorin 14 vuotias Casper ohitteli muut ja hiihti nuoruuden innolla muita ennen leiriin. Porukan vanhin, lintumies Jukka, taas meinasi poiketa käpylintuparven houkuttelemana reitiltä metsään, mutta kääntyi takaisin, kun ilmoitin luvan sallivan vain merkityllä reitillä liikkumisen. Jukan lintukuume sai kuitenkin vähän ajan päästä helpotusta, kun hän pääsi huiputusretken jälkeen Rakitsanaapalle riekkoja katsomaan.

Jukan lisäksi kolmen hengen seurue lähti vielä tutustumaan Korvatunturin murustalla olevaan rauhanpaaluun loppujen kolmen jäädessä leiriin. Kelkkauralta erkani viitoitettu reitti rauhanpaalulle ja lähdimme sitä kohti. Jälkiporukkakin tuli meitä kelkkauralla vastaan ja kuulimme heidän yöpyneen Vieriharjussa. Korvatunturikäynti jäi näin heiltä nyt väliin. Rauhanpaalulle johti lumen peittämä kelkan jälki ja reitti oli merkitty harvakseltaan puukepein, joihin oli kiinnitetty vinosti riman pätkä poikittain. Hukkasimme reitin heti alhaalla suolla, mutta

löysimme sen taas uudelleen mäessä, jossa se kulki suoraan melko jyrkkää rinnettä ylöspäin. Suksilla oli välillä hankalaa nousta jyrkkää rinnettä niin pystysuoraan ja lisäksi paikon oli risuja hankaloittamassa kulkua. Puolivälissä hukkasimme jäljen ja suunnistimme GPS:n avulla murustan huipulle. Rauhanpaalu ei ollutkaan aivan huipulla vaan vähän alempana rinteessä, josta Korvatunturi näkyi vielä hienosti, vaikka alkoi jo hämärtää. Itse rauhanpaalu oli kyllä pienoinen pettymys sillä, se oli vain pätkä 10x10 cm parrua keskellä pusikkoa ilman mitään sen kummempaa. Vajaan sadan metrin päässä oli metsähallituksen ylläpitämä nuotiopaikka liitereineen ja puuseineen. Pidimme evästauon nuotiopaikalla ja lähdimme otsalamppujen valossa seuraamaan viittoja rinnettä alas. Laskeminen oli tässä kohdin helppoa ja mukavaa. Saavutimme vanhan jälkemme ja pian sen jälkeen rinne jyrkkeni. Laskimme auraamalla jyrkimmät kohdat - joku taisi välillä pyllähtää pepulleenkin. Suolta oikaisimme metsän läpi suoran leiriin. Loppumatkan hiihdimme ilman valoja, sillä leirissä Vauden Space K2 kupolitelttä loisti punaisena lyhtynä kuin majakka.

Aamulla Juha ja Jukka hiihtivät latua valmiiksi murustalle päin, sillä nyt alkoi umpihankiosuus. Lunta oli noin puoli metriä. Valmis latu helpotti ahkion vetoa huomattavasti. Puron ylitys sai matkanteon pysähtymään vähäksi aikaa, kun ylityspaikasta ei meinattu saada päätöstä aikaiseksi. Sillä välin Jukka tiedusteli reittiä eteenpäin ja teki samalla valmista latua, jonka Juha viimeisteli lumikengillä ahkiolle mukavaksi. Välillä oli pakko nousta melko jyrkästi, sillä metsäinen rinne oli kuin jättimäisellä auralla kynnetty ja paikoin hyvin kivikkoista. Lunta oli onneksi sen verran että kivikoista päästiin mukavasti ylitse. Yksi suksisauvan sompa katosi kivien koloihin, mutta varasauvalla meno jatkui. Aamupäivän kahden ensimmäisen tunnin jälkeen oli edetty vain 1,4 km, mutta sen jälkeen maasto helpottui ja matkanteko vakiintui noin 2 km tunnissa. Kolmannen tunnin jälkeen ladunteosta ilman ahkiota luovuttiin ja ladunavaaja vaihtui sitä mukaa kun ensimmäisenä mennyt sai hommasta tarpeekseen. Ladunavaajalla oli viestikapulana kompassi, jolla vuorossa olija koitti pitää suuntaa sopivana. Suuntatieto tuli minulta, sillä seurasin etenemistä GPS-paikantimella. Murustasta selvittyämme Pauli totesi että ei enää murustoja tällä reissulla kiitos. Päivän aikana edettiin 8 km ja leiriydyimme kynttiläkuusimetsään klo 16 aikaan. Tähdet alkoivat jo näkyä hämärän muuttuessa pimeäksi. Alkumatkan 12-15 asteen pakkaslukemat tuplaantuivat yön aikakana. Joonas ja Salla olivat eräopaskurssilla opiskelleet tähtitaivaan lukemista ja nyt tähtitaivas avautui komeasti leirin yllä ja kuusien välistä mahdollistaen eri kuvioden tunnistamisen. Paulin ja Casperin keitin ei toiminut kunnolla ja he ottivat ryhmän varakeittimen käyttöönsä.

Aamulla pakkasta oli liki 30 astetta. Jukalla ja Juhalla oli reissun jännittävin tilanne, kun teltassa syttyi kunnan roihu ja Juhan untuvapatja räjähti pöläyttäen teltan täyteen höyheniä. Tilanne syntyi, kun keitin oli sammunut miesten huomaamatta ja vuotanut lamppuöljyä keitinalustalle. Jukka luuli keitinalustalla olevaa nestettä vedeksi ja sytytti keittimen. Liekit kuumensivat lähellä ollutta ilmapatjaa ja paine kasvoi niin suureksi, että sauma petti. Sammutuspeitteen ja määrätietoisen toiminnan ansiosta tilanne oli nopeasti hoidettu. Keitinalustalla oleva petrooli paloi lumihengessä jonkin aikaa.

Kovan pakkasen vuoksi ladunaukaisuvuorot olivat mieluisia, vaikkakin raskaita. Keulaa vaihdettiin sitä mukaa, kun edessä menijä sai itsensä lämpimäksi. Jonossa olijat saivat palella ja odottaa vuoroaan. Kylmyydestä johtuen taukoja ei haluttu pitää niin useasti kuin aiempina päivinä. Talvinen luonto on kauneimmillaan juuri kovalla pakkasella ja sielu saikin kelpo ravintoa näistä lumoavan kauniista maisemista. Erämaan eläinten kyky löytää ravintoa ja selvitä talvisen luonnon ankarissa oloissa herättää sekä ihmetystä että kunnioitusta.

Loppupäivästä Pauli alkoi väsyä ja jakoi tavaraa muille, jotka auttoivat mielellään. Karhuojan autiotuvalla päätettiin muuttaa reittisuunnitelmaa sattuneista ongelmista johtuen. Yhden yön sijasta päätimme viettää Karhuojalla kaksi yötä ja yhden päivän aikana hiihtäisimme suoraan Naltiojoen autiotuvalle, jolloin hyödyntäisimme omaa jälkeä ja pitempi matka taituisi helpommin. Karhuojan sauna lämmitettiin ja Eila tarjosi Korvatunturin huiputuksen kunniaksi täytekakkua koko porukalle. Itse simahdin syömisen jälkeen telttaan ja

minulta jäi saunominen väliin. Karhuojan välipäivänä osa porukasta teki päivätreenin Nuorttijoien rantaan Mettopalon autiotuvalle. Jukka kävi katsomassa edellisenä päivänä havaitsemiaan metsoja ja yllätyksekseen iso ukkometso pölähti ylös kiepistä aivan Jukan nenän edestä. Kämpällä huollettiin varusteita ja otettiin valokuvia lähiluonnosta. Hikereitä huollettiin 3 kpl kuin liukuhihnalla. Paulin keitin teetti eniten töitä, sillä ongelma oli hyvin epätavallinen. Lopulta havaitsimme vuodon suuttimen ja rungon välissä. Rungon kierteen reunasta oli murtunut pieni pala eikä messinkisuutin tiivistynyt runkoa vasten. Ratkaisimme ongelman laittamalla tiivisteeseen suuttimen ja rungon väliin. Tiiviste tehtiin alumiinifoliosta taittelemalla. Suuttimelle tehtiin alumiinifolioon sopivan kokoinen reikä ja ylimääräisen folio saksittiin pois. Keitin toimi taas normaalisti.

Karhuojalta lähdettäessä sattui taas. Ojan ylittävä silta oli kapea ja Casperin ahkio luiskahti ojaan, mutta tavarat säilyivät onneksi kuivana. Minunkin ahkio luiskahti ojaan, mutta toiselle puolelle siltaa, jossa jää kantoi ahkion painon. Ojan jälkeen jono pysähtyi ja törmäsin edellä menevän Juhan ahkioon ja kaaduinen nenälleni. Samassa rytäkässä toisen suksen X-Trace side napsahti poikki. Köytin saappaan siteen etuosaan ja sukseen irtohihnalla, millä hiihdin aluksi pari kilometriä. Ensimmäinen viritys ei ollut sivujäykkä. Muutin irtohihnan kiinnitystä lähemmäs suksen tasoon ja tein siteen eteen suksen ympäri pitävän solmun, jolloin irtohihna toimi kuin eräsiten remmi ja saatoinkin hiihtää sillä koko loppumatkan 20 km Kemihaaraan. Ainoa haitta oli suksen ali menevä irtohihna, joka huononsi luistoa, mutta paransi pitoa. Lähellä Naltiotunturia oli vuolaasti virtaava oja, mutta Joonas osui sopivasti pienen lumisillan kohdalle ja pääsimme siitä helposti yli. Naltiotunturi näyttäytyi komeana, kun ohitimme sen pohjoispuolelta. Samalle päivälle sattui myös kirkas ilma ja saimme ihailua kaamoksen väriloistoa auringon värjätessä taivasta eri väreillä horisontin takaa. Vain Sallan toivotat revontulet jäivät tällä reissulla näkemättä. Naltiojoen autiotuvalla vietimme viimeisen yön upean tähtitaivaan ja kuunsirpin valaistessa. Seuraavan päivän lyhyt matka Kemihaaraan taittui leppoisasti kelkkauraa pitkin. Pakkanenkin oli laskenut 13 asteeseen. Kemihaaraa Loman sauna, herkulliset ruuat ja mukava isäntäväki kruunasivat reissun. Viimeinen yö saatiin nukkua puhtaissa lakanoissa ja petroolinkatkuiset vaatteet oli vaihdettu puhtaisiin.

Mukana reissussa: Panu Loisa, Pauli Aaltonen, Casper Väliaho, Kirsi Hiltunen, Eila Nokelainen, Juha Virkkunen, Jukka Vilen, Joonas Lehtonen ja Salla Kilpinen.

10.1.2011 Tammikuun kerhoilta: Mielenkiintoinen Vrouw Maria/Vappu Hietala

Kerhoiltavuoden aloitti Merimuseon tutkija Eero Ehanti aiheenaan Nauvon vesillä vuonna 1771 uponnut hollantilaisalus Vrouw Maria. Se on ollut runsaasti esillä julkisuudessa sen jälkeen kun sukeltajat sen vuonna 1999 löysivät. Se on erittäin hyvin säilynyt, sillä Itämeressä on 'ihanteelliset olosuhteet uponneille puualuksille'.

Kun aluksen määränpäänä oli Pietari ja kun osaa sen lastista odotti Venäjän keisarinna Katariina Suuri, oli selvää, että mukana oli arkisen lastin lisäksi paljon arvotavaraa. Keisarinna oli kokoamassa mittavaa taidekokoelmaa, johon alus oli tuomassa täydennystä. Uppoaminen kesti useita päiviä ja osa lastista mm. hopeatynnyrit, pelastettiin. Viime vuonna nostetuista samppanjapulloista on ollut juttuja lehdissä, mutta nyt saimme kuulla merenpohjan aarteista vähän toiselta kantilta, kun Eero kertoi mm. uponneista maalauksista. Hylyn nostaminen ja konservointi olisi vuosikymmeniä kestävä kallis hanke ja niinpä Vrouw Maria on vastakin 41 metrin syvyudessa Itämeren suojassa.

21.1 2011 Kuutamohiihto Espoon Luukissa / Mirja Mussaari

Jo pimentyneenä iltana kokoontui kavtsilaisia 10 hengen joukko Luukin ulkoilualueen parkkipaikalle vanhan Porintien tuntumaan. Metsä ja paksut hanget kutsuivat. Kaikilla oli toive saada hiihtää kuutamossa. Sää oli aivan mainio viitisen astetta pakkasta ja tyyntä.

Lähdimme otsalamppujen valossa hiihtämään. Ensin kiersimme Golf-kenttää ja sitten ihanaan satumetsään. Siellä oli upeata, puut ja koko maisema salaperäisen luminen. Latu aivan mainio, metsäsuksia ei kaivattu. Hiihdimme Kaitalammen tulipaikkaan, jossa rupattelun lomassa paistoin makkarat ja söimme eväät. Ja kun Kösä oli paikalla hän keitti meille kuulut nokipannukahvit. Repussa kun hänellä oli oiva lahjakeittimensä, kenties ainoa laatuaan.

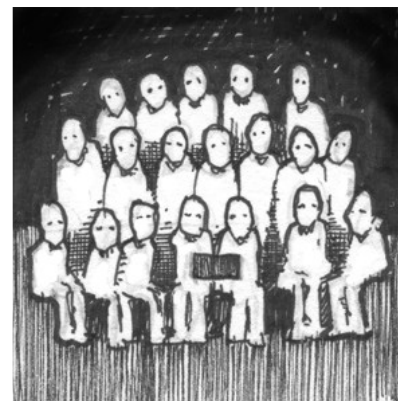
Mutta tänne ei voinut jäädä. Paluureitti oli sama kuin tullessa, mutta nyt saimme olla tarkkana monissa kunnon alamäissä. Akkojakin teimme, allekirjoittanut näytti esimerkkiä. Kiersimme nyt Golf-kentän toista puolta. Ihanteelliset olosuhteet houkuttelivat kahden meistä kiertämään kentän uudelleen. Se varmasti kannatti, sillä hiljaisuus oli paremmin taattu kuin isossa joukossa. Me muut siis palasimme autoille. Tunnelma kauniin luonnon keskellä ja salaperäisen Kaitalammen rannalla antoi meille kaikille paljon eväitä kotiin vietäväksi ja voimia arjen koitoksiin. Pilvien takia kuuta emme kuitenkaan nähneet parituntisen pikkuretkenne aikana. Se jäi sittenkin toisarvoiseksi noissa sadunomaisissa olosuhteissa. Olimme taas kaikki kiitollisia hyvälle liikuttajallemme Sirpalle.

KERHON PALVELUITA

Kavtsin toimikunnat ja niiden vetäjät 2011

Kerhotoimikunta:	litu Gerlin
Kerhoiltatoimikunta:	litu Gerlin
Kulinaarinen toimikunta:	Marita Maula
Kämppätoimikunta:	Risto Heinänen
Varustetoimikunta:	Panu Loisa
Retkitoimikunta:	Merja Pehkonen
Tiedotustoimikunta:	Jaakko Korvenoja

Kerhon toimihenkilöt 2011

Jäsensihteeri

Vappu Hietala, (09) 587 3745, vappu.hietala@welho.com, Tilkankatu 12 B 41, 00300 Helsinki

Kuva-arkisto

Juha Kelkka, 050 332 3239, juha.kelkka@pp.inet.fi

Susianomukset

Marita Maula, 040 509 4412 mieluiten tekstiviesti, marita.maula@kolumbus.fi

Taloudenhoitaja

Tiina Räisänen, 040 778 9242, tiina.raisanen@ovi.com

Kerhon tarjoamia jäsenetuja

Tunturikerho Kavtsi kuuluu Tunturilatuun ja sitä kautta Suomen Latuun. Kavtsin jäsenenä sinulla on näin käytössäsi myös Tunturiladun ja Suomen Ladun jäsenedut. Ne löydät Tunturilatu-lehdestä, joka ilmestyy neljästi vuodessa ja Latu ja Polusta, joka ilmestyy kahdeksan kertaa vuodessa. Tämän lisäksi Kavtsi tarjoaa jäsenilleen seuraavia jäsenetuja.

Kerhoillat Kampin palvelukeskus

Retket, tapahtumat ja vaellukset

Koulutus

Jäsentuotteet ja kirjallisuus

Jäsenlehti Väärti

Kämppä Kärrikaltio

yhdeksän kertaa vuodessa

katso toimintakalenteri

kerhon jäsenille alennettuun hintaan

jäsenhintaan

neljästi vuodessa

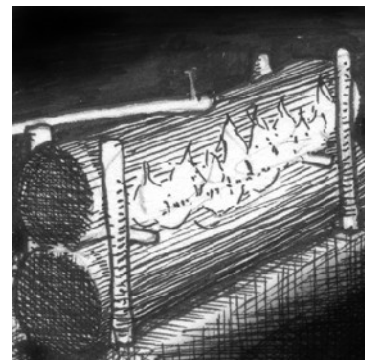
sijaitsee Inkoossa

Kavtsin jäsenillä on mahdollisuus lunastaa Kärrikaltion kämpän avain yhden jäsenvuoden jälkeen 35 euron hintaan. Jäsenyyden loppuessa avain on palautettava kerholle. Hintaa ei makseta takaisin. Uudet jäsenet voivat käyttää kämppää yhdessä jonkun vanhan jäsenen kanssa.

TULILLA KUULTUA

Optimus Hiker 111C

Kerholaisten keskuudessa suosittuun Optimus Hiker 111C keittimeen on saatavilla kerhon kautta varaosia. Maahantuojalta saatiin pitkän odotuksen jälkeen liekkikupuja (Outer Cup), joiden valmistus oli jo välillä lopetettu. Norjalaisissa nettikaupoissa on Hikerin osia myös saatavilla, mutta hintataso on huomattavasti korkeampi.

Liekkikupu kannattaa hankkia mukana kuljetettavaksi varaosaksi, sillä se haurastuu normaalissa käytössä ajanmittaan ja voi rikkoutua yllättäen. Rikkoutuneen liekkikuvun kanssa keitintä ei pysty käyttämään, sillä liekki palaa kuvun sisällä ja porisee voimakkaasti.

Liekkikuvun hinta on 5 euroa. Muitakin osia voi tiedustella. Kerho selvittää niiden saatavuuden ja hankkii ne yhteistilauksena mikäli se on taloudellisesti järkevää.

Tilaukset/tiedustelut sähköpostilla osoitteeseen panu.loisa@welho.com.

Ilmoita myös yhteystietosi. Lasku lähetetään sähköpostilla ja maksu suoritetaan kerhon tilille.

Varustemestari

LÄHDE MUKAAN TALKOOLAISEKSI

Suomen Ladun Leiripäivät 2011 järjestetään Hakunilassa Vantaalla 1.-3.7.2011.

Osallistukaa joukolla talkoolaisina leiripäivien järjestelytehtäviin!

Kyösti Lamminjoki ja Marita Maula ovat leiripäivien vaelluskilpailun järjestelytoimikunnassa, joten lähtekää erityisesti heidän avuksi rastitehtäviin. Muitakin työtehtäviä leiripäiviltä kyllä löytyy niin ulkosalla kuin toimistossa, joten eiköhän jokaiselle löydy mieluista tekemistä. Talkoolaisille tarjotaan ateriat.

Kerro ilmoittautumisen yhteydessä minkä tyyppinen työtehtävä sinua kiinnostaa. Ilmoittautua voi sähköpostiin marita.maula@kolumbus.fi tai puh. mielellään tekstiviestillä 040 509 4412 (työaikana en vastaa puhelimeen). Leiripäivistä on tietoa myös Suomen Ladun nettisivuilla.

VÄÄRTI SÄHKÖISESTI

Edellisessä Väärtissä tarjottiin mahdollisuutta lukea se tästä numerosta alkaen sähköpostinviestin linkistä. Samalla julistettiin leikkimielinen arvauskilpailu tämän vaihtoehdon suosiosta. Sähköisen Väärtin valitsi tässä vaiheessa 59 eli 11 % lehdensaajista. Arvauksia tuli 16 henkilöltä ja luvut vaihtelivat 43:n ja 432:n välillä. Lähimmäksi osui Lauri Nykopp arvauksellaan 65 kpl. Hänelle on jo postitettu Luonto-Arpa. Sähköiseen Väärtiin voit siirtyä edelleenkin lähettämällä siitä tiedon minulle (vappu.hietala@welho.com). Todettakoon tässäkin, että paperi-Väärtiä ei olla lopettamassa, se tulee halukkaille vastakin ilman erillistä pyyntöä. Ja lopuksi vielä kiitokset monista hauskoista viesteistä ja toivotuksista, jotka ruudulleni tulivat.

Vappu Hietala
Jäsensihteeri

KAVTSIN VARUSTEVUOKRAUS

Ohjeita varusteiden vuokraamiseen:

1. Varauksen tehdään ensisijaisesti sähköpostilla osoitteeseen kavtsi.varusteet@gmail.com tai puhelimitse numeroon +358400708243
2. Tarvittavat tiedot :
 - Nimi, osoite ja puhelinnumero
 - Ajankohta (nouto / palautus päivä)
 - Maininta Kavtsin jäsenyydestä
 - Varusteet mitä haluaa vuokrata (esim. ahkio 2 kpl, talvitelttä, Hiker-keitin)
3. Nouto ja palautus:
 - Vihdintie 15, 00320 Helsinki (lähellä Haagan iso liikenneympyrä ja Shell-huoltoasema) .
 - Aika sovitaan tapauskohtaisesti. Varauksen vahvistamisen yhteydessä annetaan maksutiedot, jonka mukaan maksu suoritetaan kerhon tilille.
 - Varusteet palautetaan aina kuivattuna, jollei erikseen ole muuta sovittu.
4. Muuta:
 - Kanoottit säilytetään Oittaaan Ulkoilukeskuksessa ja niiden luovutus tapahtuu ulkoilukeskuksen henkilökunnan toimesta. Päivävuokrauksesta ei tarvitse tehdä varausta ja vuokra maksetaan omatoimisesti kerhon pankkitilille FI53 1244 3500 0628 21 viitenumeroilla 370 00316. Pitemmistä kanoottien vuokrauksista tulee sopia etukäteen muiden varusteiden vuokrauksesta annettujen ohjeiden mukaisesti.
 - Kerholaiset saavat kerhon vuokravarusteet Kavtsin vuokrahinnaston mukaisesti.
 - Alustavia varauksia voidaan tehdä, mutta ne purkautuvat kuukausi ennen noutopäivää.
 - Peruutukset pitää tehdä kuukausi ennen noutopäivää. Muutoin sitovat varaukset veloitetaan.

Varustevuokrauksen tarkoitus on palvella kerhon ja kerholaisten retkeilytoimintaa. Hinnoittelu tarkistetaan vuosittain kerhotoimikunnan toimesta periaatteena, että saaduilla tuotoilla katetaan toiminnasta aiheutuneet kulut. Lisätietoja vuokravarusteista kerhon nettisivuilta www.tunturilatu.fi/kavtsi (-> palvelut jäsenille -> varusteet).

**Varustemestari,
Panu Loisa**

Vuokraushinnat vuonna 2011

Varuste	Päivä	Viikonloppu	1 viikko	2 viikkoa	lisäviikot
ahkio	-	20 €	30 €	40 €	10 €/viikko
tunturisukset ja sauvat	-	20 €	30 €	40 €	10 €/viikko
vaellussukset ja sauvat	-	15 €	20 €	25 €	5 €/viikko
lumikengät ja sauvat	10 €	15 €	20 €	25 €	5 €/viikko
telttä / laavu / loue	-	20 €	30 €	40 €	10 €/viikko
puolijoukkuetelttä	-	75 €	150 €	200 €	50 €/viikko
Trangia / Hiker-keitin	-	10 €	20 €	25 €	5 €/viikko
rinkka	-	10 €	20 €	25 €	5 €/viikko
inkkarikanootti / kajakkikaksikko	15 €	25 €	40 €	60 €	20 €/viikko
kajakkiyksikkö	10 €	20 €	30 €	40 €	10 €/viikko

•Päivävuokra tulee kyseeseen vain kanooteilla ja lumikengillä. Kanootin voi vuokrata päiväksi käyttöön Oittaan Ulkoilukeskuksen aukioloaikojen puitteissa. Lumikengien päivävuokra on voimassa päivätapauksissa, joissa kerhon välineet saa maksua vastaan käyttöön tapahtuman ajaksi. Kerhotoimikunnan päätöksellä voidaan joissakin tapahtumissa jättää maksu perimättä.

•Viikonloppuvuokra koskee perjantain ja maanantain välistä aikaa (nouto ja palautuspäivät).

•1 viikon vuokra koskee vuokrausviikkoa edeltävän perjantain ja seuraavan maanantain välistä aikaa (nouto ja palautuspäivät).

•2 viikon vuokra koskee vuokrausviikkoja edeltävän perjantain ja seuraavan maanantain välistä aikaa (nouto ja palautuspäivät).

•Jos vuokra-aika poikkeaa edellisistä, määritetään vuokraushinta edellisiä periaatteita soveltaen. Lisäviikoista peritään hinnaston mukainen lisähinta.

•Käytännönjärjestelyjen helpottamiseksi nouto ja palautuspäivät voidaan tarvittaessa sopia muille päiville ilman lisämaksua.

Jäsentuotteet ja niiden hinnat 2011

TUOTE	HINTA
Vaellussanasto	7,60 euroa
Retkikikkoja	2,00 euroa
Tunturilatu iso tarra	1,30 euroa
Tunturilatu pieni tarra-arkki	2,00 euroa
Sininen Kavtsin syys/talvilippis	17,00 euroa
Kavtsin pinssi	3,50 euroa
Kavtsin kangasmerkki	3,50 euroa
Kärrin avain	35,00 euroa
Tunturilatu pinssi	1,70 euroa
Tunturilatu kangasmerkki	1,70 euroa
Tunturiladun historiikki	15,00 euroa
Ahkio	390,00 euroa

Itella Green